

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 282.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e80297/facsimile.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Samtige foremedde Undtagender ere af os afsættede til Højsmålgendt Hørmand til Henleggelse i Rigsforenighed.

Ander. Bregendahl, Georg Christensen.
Lund.

C. van Dodum. L. Hjort. Fr. Jespersen.

H. Johansen. S. Knudsen. R. Madsen.

G. R. Petersen. P. B. Seemann.

Stofleth. A. G. Tscherning.

Turen. W. Ussing.

Centur.

Bregendahl: Saaledes som den allerede af den øglige Be-
tænkning vil se, har Udsægtet indstillet til Forhandlinger, at den
antagte del forelagte Udsægt til en Fortordning om almindelig Berne-
pligt, ful med nogle Forhandlinger, som dog ikke ere af indvirkende
Betydning. Hvor selve det Hørmandsgemal angaaer, som Udsægtet
gaaer ud paa at løse, eller hvis det Spørgebold om Bernepligtens
Sal vedrørtes til alle, da har dette Spørgebold om Bernepligtens
Sal omtaalede i den øglige Mening og gennemgåede været Øjen-
blikket for Øvervejende Fællest fra Regeringens side fra den ub-
sigtere hørende Folkesrepræsentations Side, at Debatterne derom
vel maae antages som videnste, at vedrørte Hørmand, som har fulgt
dette Debatt, maa have funnet denne lig en klar Altsigelse derom,
hvor enten han nu maaere vere enig i Princippet Øjenblikket eller
han ikke ønsker det gennemført. Jeg tror des derfor uoverredt,
at den allerede nu paa dette Stedværd af Sag, hvilket Udsægtet Sal
bliver fremstillet Nøjet til Hørbar for Princippet Øjenblikket. Jeg vil
fuldt drøfte i Grænding, at i Aaret 1844 og 46 blev der forelagt dogge
Gjælderforfældingerne Sal om almindelig Bernepligt og at dogge de danske
Gjælderforfældingerne Sal i 1846 samstændig antrage paa, at
Forhandlingen maaene som Es. Hvor angaaer Ræder, hvori-
paa Princippet i Udsægtet Sal vedrørte, kan kunne af extraordi-
nære Omfangshandter, hvoriunder Gjældene nu består lig, i det
nu foreløbe Sal stedt i Kamp med talige Hjender og nede til at
opbyde en uønsklig Del af den værnpligtige Befolkning, og
i det kommende Sal derved paa at give ikke mindre Indan-
gelse for at høre om Det — disse extraordinaire
Gjælderhæder kunne ikke blive uden Indsydelse paa Forhandlet
ved selve Princippet Øjenblikket, og der er derfor også
tilsteds stet i uønsklig Udsægtet i dette fra de tidlige
Forhandlinger i denne Høfende; jeg høger til den ikke wan-
suntlige Forhandling, at Bernepligtens Sal omfatter også dem,
som fraa ved Anordningen Ømmanuere ere i Udværmingsdø-
ren, medens Bernepligtens efter de tidlige Forhandlinger ikke udværtes
til Dem, der ved Lovens Ømmanuere havde fyrt det 150. År.
Noar nu Regeringen ved at forelægge Udsægtet Sal har fundet
Anledning til samtidigen at forelægge nogen forelægning Plan for
Almen Organisatie, saa maa Grunden dertil vel tilsteds liges-
i de paagegne foregne Omfangshæder. Men det er en Ræsonnabel-
het, at en Udværmings-Plan maa komme til at opnæge mange Behov-
mæsser, som knætte sig til den bestante Almen Organisation. Det
er imidlertid tilstede, at Almen Organisatie, som den nu be-
staaer, maafore en ikke uønsklig Utliget i den Høede, som Berne-
pligtens behøver. Man kunde vel have forsigt at ræde ved herpa-
red at gjøre Forhandliger i Konsulaten, men det vilde dog
ogsaa have sine uønskelige Sider, paa den Maade at føje
disse Mangler herved; thi man vilde derved angribe Almen Organisatie,
hæftedes som den nu bestaaer, hvormed man imidlertid

maae være meget forsigtig, da Almenes Organisation, man vase Re-
sultatet af en uønsklig og mere omfassende Øvervejelse, end der
under nærværende Sag kan blive denne Eder. Desuden vilde ogsaa
den Resultatet være, at der maaue fire andre Forhandlinger, der maaue
gjøre, at det nu foreliggende Udsægt ikke skal længe tage til at
emanere som Es. Jeg antager derfor, ligesom også Udsægtet del
har været enig, at det er en nødvendig Folge, at Bernepligtens Al-
mindeliggørelse maaet føres bestaende Nøjet ur i Grenzene, naar
man vilde gaae ind paa at høre sædvanne Ujældsmænigheder i Ber-
nepligtensom. Det er derfor, at Udsægtet har afskilt sig fra at
give Forhandliger til sædvanne Forhandlinger, og Udsægtet har bedt
deret, ikke at kurte givt Forhandliger, hvor omf-
lige det end kunne synes, naar sædvanne Forhandlinger ikke skal
lunde gennemgåedes, men vedligere Forhandlinger maaue foregåffelles. Det er, som en Folge heraf, at de Forhandlinger, som ere forelæsede
af Udsægtet, kan ere sædvanne, som gaae ud paa at udeliggøre
eller nærmere betegne de Bernepligtiges Bestilling, og sædvanne
Forhandlinger, eniglig, som Udsægtet har foretaget, ikke vilde kunne
gåe handfænde ind i Konsulatenes Ømmanuere som Es.

Jeg vil derfor tilkælle mig at opslæze de 3 første Paragrapher
af Konsulaten, som nu ere tilstede under Diskussion, i Behandling med
hvad der i Udsægtet bestemmelig ved disse er anført.

Her opslæze Taleren de 3 første Paragrapher af Udsægtet til
Behandling og Udsægtets Bestilling heraf, hvorefter han tilsluttes:
Det vil hæstedes fred, at disse Forhandlinger, uavhængig den nu
Ømmane til Øvervejelsen, særliglig ere Reaktion-Forhandlinger.

Tæbde: Den Sjæl, som har rammet de tidlige Konsulat, som Regeringen har forelagt om Indberetningen af almindelig Berne-
pligt, har fremstilt Middelstid til den Del af Bernepligtens, som hid-
til var sti for Bernepligt, som om denne Del ligge on paa, saa-
langt som muligt, at forholde Øvervejelsen af en reeltids Ber-
nepligt. Derfor maa jeg, idet jeg reiser mig, for at fravaade
Bernepligt af det forelægde Konsulat, paa det Det Hæfteste
torvare mig imo, at det nuide kunne anført for at være min
Hæftigt at modarbeide den præcise, fuldstændige og sikkelfælige Øjen-
blikket af den Grundfæstning, som jeg har gjort til mig, at en-
hver vænster Mand i Kæder der varne med sin Person om Bank
og Konge, og derfor skal sig bekrig Bernepligt.

Denne Grundfæstning findes under mig at fås i en afdels underordnete

Rolle i Konsulaten, der dette stuerer sig til den bestaende Almen Organisatie, dogger paa Bernepligt, og forholder den Sædvanne

Adgang til Grænzerne ved at leie en Aben i hans Side. Dette er
mit hovedfæstning Ande imod Udsægtet.

Derfor det, at det nuide Konsulatent, eller at Erfaringens Del
fundt godtgørt, at Danmark i alle Tidene funde forparet med
særlige Kræfter end de, som ligge i alle de vænsterne Mandes be-
væbnede Arme, saa vilde deraf endnu ingenstede følge, at Regen ved
Lytelejl eller ved Penge børde kunne frigøres: deraf vilde kun følge,
at den Kæfe af Ungdomssærene og Manddomssærene, hvori denne
Pligt, som er end for alle, nødvendigheds vil frave Indberetning
i den personlige frihed og positiv Oppoffrelse af Lid og Kraft, der
forstørret.

Men nu har vi mylig fæst i en haandgribeligt Erfaringens Del
paa, at vert Hæftestilen, uagter de umiddelige Summer, det leder
i Grænzen, thi bør i Krigen, men lader os i Stille, soafstret det
sal børre sin Prærie, eller han vil ikke ført, at en Mand ejer
Krigens Ubrud var en hæftig Kræme paa fun 18000 Mand, uan-
der at behøve at anvende sin 10000 Mand hæfte Reserve, tilstræftigt
til at fæste over Hæftes sal af det saa Stilling ved Danmarks Side.

(Endt)